

NŐSZEMÉLY

1991. szeptember

szám

feminista lap

kinek kell még feleség?

A hüvelyi orgazmus
mitosza

az abortuszról

feminista mozgalom Kelet-
Európában

új régi hit

Tartalom

Szerkesztői oldal.....	3
Az abortuszproblémáról.....	4
A hüvelyi orgazmus mítosza.....	7
A Kelet-Nyugati Nők Hálózatának dubrovniki találkozója.....	11
Szülés orvosok nélkül.....	12
Pogány oldal.....	13
Miért kell nekem egy feleség.....	14
Hír.....	15

Képek

- 6. oldal* - francia képeslap két oldala, reagálás a készülő lengyel abortusztörvényre
- 6. oldal,
balra lent és
10. oldal* - karikatúrák a SpareRib-ből (angol lap)
- 11. oldal* - a dubrovniki találkozó néhány amerikai és a magyar résztvevője
- 13. oldal* - Innin (Istar) Istennő, madárszárnyal és lábbal, kezében a hatalom jelvényei (bot és karika), mellette kísérő állatai, az oroszlán és a bagoly, hegyek csúcsán. Terrakotta dombormű, ismeretlen lelőhelyről, az i.e. II. évezred elejéről.
- háttoldal* - szüfrazsett letartóztatása a század elején

"nőszemély = pejoratív érteleme: megvetéssel említett nő"...

(Idézet az Értelmező Szótárból)

Ezt az újságot női személyek írják. Nem "fehércselédek", nem "asszonyi állatok" és nem "eladó lányok", hanem autonóm, gondolkodó személyek, mégpedig nőneműek.

Emberi személyiségek, akik hisznek abban, hogy előbb-utóbb a nők is olyan politikai, gazdasági, társadalmi lehetőségekkel fognak bírni, mint a hímnemű személyek Magyarországon.

Nők, akiket zavar, hogy azonos munkáért még mindig kevesebb bért és elismerést kapnak, mint férfitársaik.

Női emberek, akik tiltakoznak az ellen, hogy egyesek ilyen-olyan ideológiák mögé bújva próbálják megfosztani őket a saját testük fölötti rendelkezés jogától.

Olyan személyek, akik nem értik, miért alig 7% a női parlamenti képviselők aránya, amikor az ország lakosságának több mint a fele nő?

Olyanok, akiknek nem tetszik, hogy a "traktoroslány" Ideálképét most a férjüktől függő, annak díszmagyarját teljes odaadással és kizárólagos tevékenységként stoppolónék ideálja váltja fel.

Akik fellépnek az ellen, hogy a nőket elsősorban külsejük alapján ítélik meg, hogy szabad prédái legyenek a szépségversenyt mustráló sörhasúaknak, akár a TV képernyőjén és szórakozóhelyeken, akár az utcán a nyáladzó, pornóújságot bámulóknak és otthon, az erőszakoskodó férjeknek, férfi partnereiknek.

Olyan nők, akik maguk szeretnék eldönteni, hogy férjhez mennek-e, szülnék-e gyereket, és ha igen, mikor; hogy családanyaként vagy/és az otthonon kívül dolgoznak-e – nem csupán a férfiközpontú társadalom elvárásait teljesítik.

Nők, akik szeretnék felszabadultan és egyenjogú kapcsolatban, a felelősség és az élvezetek egyenlő megosztásával örömet lelni a szexben, és emberi értékük tudatában, kényszerjellegű társadalmi sztereotípiák nélkül szabadon dönteni abban is, hogy akarnak-e szexuális életet élni.

Akik úgy gondolják, nemcsak a nyugati közgazdászoktól tanulhatunk valamit, hanem a nyugat-európai nőmozgalmaktól, az amerikai feministáktól is, – például azt, hogy hogyan lehetne egyre több ilyen nőszemély Magyarországon.

fék

"...mert a női munka sosincs kész, és alulfizetik, vagy meg sem fizetik, unalmas, vagy örökké ugyanaz, és minket rúgnak ki elsőként, és az a fontosabb, hogy nézünk ki, nem pedig az, amit csinálunk, és ha megerősokolnak bennünket, az a mi hibánk, és ha megvernek, biztos mi provokáltuk ki, és ha felemeljük a szavunkat, csak nyafogó szukák vagyunk, és ha élvezzük a szexet, nimfománok, ha meg nem, frigidek, és ha a nőket szeretjük, csak azért van, mert nem tudunk magunknak egy "igazi" férfit megkaparintani, és ha az orvosnál túl sok kérdést teszünk föl, idegbetegek vagyunk és/vagy tolaodóak, és ha az önkormányzattól bölcsődéket, óvodákat várunk el, önzőek vagyunk, és ha kiállunk a jogainkért, agresszívek és "nőietlenek", ha meg nem, tipikus gyenge nők, és ha férjhez akarunk menni, csapdába akarjuk ejteni a férfit, ha meg nem, természetellenesek vagyunk, és mert még mindig nem elérhető a megfelelő, biztonságos fogamzásgátlás, a férfiak bezzeg a holdon járhatnak, és ha nem tudunk vállalni egy terhességet, vagy nem akarjuk, büntudat érzését keltik bennünk az abortusz miatt és... sok-sok más ok miatt a nők felszabadító mozgalmának tagjai vagyunk."

Az abortusz-problémáról (Az Alkotmánybíróság döntésére várva...)

Mivel a magzatvédő egyesületek az elmúlt hónapokban jónéhány veszélyesen jól hangzó frázist nyilatkoztattak ki legolvasottabb napi- és hetilapjainkban, sőt a televízió főműsoridejében - véleményüket kizárólagos igazságként hangoztatva - szinte rettegésben tartják a kiszolgáltatott lakosságot azzal, hogy az Alkotmánybíróság döntése alapján esetleg sikerül törvényesen betiltatni az abortusz lehetőségét Magyarországon.

"Az élet védelme" a jelszavuk, ezt a fogalmat azonban gyakorlatilag a magzati életre szűkítik le, nem tekintve a már megszületett egyének személyes jogait, sőt, a még meg nem született magzat születés utáni sorsát sem.

Egyesek nem fukarkodtak a sértő jelzőkkel, a hangulateltés eszközeit sem válogatták meg, egyenesen a "pártállam" bünhös hasznélvezőiként tüntették fel azokat, akik a testükben megfogant magzatot - szerintük - meggyilkolták.

Szerte a világon háborúk dúlhatnak, de gyilkosnak csak azok a nők lettek titulálva, akik a terhességmegszakítás lehetőségét igénybe merészték venni, legyenek bár anyák, akik már meglévő gyermekük, vagy gyermekeik sorsáért aggódnak.

Azok a körülmények, melyek az embereket, családokat (nemcsak a nőket!) nem kívánt és valóban szomorú esetekben a terhességmegszakítás melletti döntéshez vezetik, igen sokfélék lehetnek. Hátrányunk az, hogy legtöbbször bizalmas magánügynek tekintjük ezt a témát - érzelmi okokból - nem szívesen beszélünk róla.

Éppen ezért aljasság sértegetni azokat, akikben személyes érzelmeiket kavart fel a kérdés, mert kiszolgáltattak.

Mivel tudjuk, hogy a szenvedés-élmény csak kifejlődött, önálló központi idegrendszerben jöhet létre, teljesen fölösleges kegyetlenség azzal sokkolni a nőket, hogy a testükben végrehajtott műtét milyen módon szakítja meg az éppen hogy fejlődésnek indult magzat létét... Ezt a műtétet elszenvedő nők többsége lelkiileg is jobban átérzi, mint azok a jogászok, orvosok, akik a megszületés jogát hangoztatják, de nem csinálnak maguknak gondot abból, hogy: mi lesz vele, ha megszületik? És nemcsak az éppen megszületett, hanem azokkal, azzal a családdal, ahová nemvárt módon, plusz teherként (erkölcsi és anyagi teherként) érkezik.

Azt a frázist alkalmazni erre a tényre, hogy: "ajándékként érkezett", felelőtlen és jogsértés. A megszületett gyermek személyiség, az ajándék fogalma pedig birtokba adást feltételez. Emberi személy nem lehet birtoka senkinek. Emberi személyek között csak olyan kapcsolatok tekinthetők tisztességesnek, amelyben minden egyén helyzetének és

életkorának megfelelően felelősségtudattal viszonyul a másikhoz.

Az, hogy valaki akar-e gyermeket, és hányat, mindenkinek a magánügye; mind az egyéneké, mind pedig a családé. Ezt a gyermeket felnevelni hivatott szülőknek kell eldönteniük. Mivel a gyermek megváltoztatja a szülők egész életvitelét, az abba való törvényerejű beavatkozás, hogy szüljön-e gyermeket valaki, vagy ne, az ember magánéletének durva megsértése. Demokratikus jogállam fogalmával ez pedig nem fér össze. Általában olyan rendszerekben vannak erre vonatkozó törvények, ahol az állampolgárokat létszámnak tekintik, és nem teljes jogú egyének. Mint tudjuk, pl. Németországban Hitler tiltotta be az abortuszt, és emlékszünk még a "pártállam" Rátkó-korszakára...

A magzatvédők elismerik ugyan a fogamzásgátlás emberi jogként való létezését. De állíthatják-e nyugodt lelkiismerettel a magzatvédő egyesületek orvos tagjai, hogy a fogamzásgátlás eszközei százszázalékos biztonságúak? (Még ha nem is taglaljuk azt a tényt, hogy ezek ismerete és a hozzájutás lehetőségei milyen fokon állnak jelenleg.)

Csupán a különböző módszerek hatékonyságának statisztikáját tekintve (egy 1985-ös Medicina-kiadványban) - nyilvánvalóvá válik, hogy a létező legbiztosabb (99 %-os) módszert csak maximum 35 éves koráig alkalmazhatja a nő egy része, komoly egészségi károsodás nélkül, abban az esetben, ha nem dohányzik. A 35-40 éves kor között ajánlható tabletták hatásossági foka már csak általában 96 %, az a (mechanikus) védekezés pedig, amit 40 éves koruk felett is alkalmazhatnak, csak cca. 80%-os biztonságot nyújt. (Mások szerint ez túlságosan optimista statisztika.) A gumióvszerek biztonsági foka valójában 97-61% között van.

Egy olyan civilizációban, mely a fent említett lehetőségekkel bír, de ahol az a szemlélet, - amelyet mind a klasszikus, mind a modern irodalom, mind a sajtó, a tömegkommunikációs eszközök műsorai, sőt az orvosi szakvélemény is hangoztat, sugároz, szövegesen és vizuálisan - hogy nemi életet élni (gyermeknemzési céltől függetlenül is) szükségszerűen jó dolog, egészséges, stb... ahol nőgyógyászok olyan kérdést szegeznek az esetleg nehezen diagnosztizálható panaszokkal jelentkezőknek, hogy: "rendszeres-e a nemi élete?", a legkülönbözőbb személyiség-problémákkal küszködő férfi pácienseknek pszichiáterek tanácsolják, hogy tekintsék fontosnak a "szexuális kielégülést", szép magyar családok felbomlását szentesítheti jogerős bíról ítélet olyan okból, hogy a házaspár nem tudtak, vagy nem voltak már hajlandók egymásnak nemi kielégülést nyújtani, és emiatt "másik partnert voltak kénytelenek keresni", stb... feltehető-e az a kérdés, hogy szabad-e törvényesen biztosítani

a nem kívánt terhesség megszakításához való jogot szociális vagy egyéb körülmények miatt??!!

Szerencsére vannak szakemberek, mind az orvostudomány, mind pedig a jogtudomány területén, akik körültekintően és józan felelősséggel mérlegelik a tényeket.

Orvostól hallottam azt a kijelentést is, hogy:

...az ember már annyira megváltoztatta történelme során a természetes szokásait, mind a saját, mind a közvetlen környezete vonatkozásában, hogy most már kötelessége értelmesen beavatkozni annak következményeibe, nehogy még nagyobb természeti tragédiákat okozzon...

Ez a vélemény konkrétan a nemis élet és a terhesség megszakítás problémájával kapcsolatban hangzott el.

Azok, akik törvényes erőszakkal meg akarják szüntetni a terhesség megszakítás lehetőségét, az anyaság fogalmát is megfoasztanák méltóságát!!

Minden gyerekeknek éreznie kell, hogy anyja kívánta az ő megszületését, és valóban várta őt. Éreznie és tudnia kell ezt 6 éves, 14 éves és felnőtt korában is. Ha az anyaság ténye úgy szerepel a társadalmi tudatban, hogy az esetek egy részében véletlen okozta kényszerűség lehet, akkor ez minimum a serdülőkorától kezdve bizonytalanságot ébreszt a gyermekekben anyjukkal szemben olyan vonatkozásban, hogy velük való törődése valódi szeretetből fakad-e, vagy pedig csak azért kénytelen mindezt csinálni, mert nem volt más választása? Az érzelmi életükben okozott veszteségen túl arra a megállapításra jutnának, hogy nem teljes jogú emberi személy az anyjuk! Ki győzné meg őket ennek ellenkezőjéről? Társadalmi felelőtlenség azt hangoztatni, hogy a szülői légkör gyakorol döntő hatást a gyermek tudatára, a serdülő ugyanis rendkívül nyitottan fogadja be a családon kívüli környezetének nézetét, akkor is, ha azok romboló hatásúak.

Amennyiben tiszteletet szándékozik tanúsítani a társadalom az anyák iránt, szabad döntési lehetőséget kell biztosítani a nők számára minden körülmények között abban a tekintetben is, hogy akarnak-e anyák lenni.

Akik a nő testében alig fejlődésnek indult magzatot olyan törvényes joggal ruháznák fel, még emberi tudatának kialakulása előtt, hogy feltétlenül megszülessen, szülői szándék nélkül is, - a kifejlődött emberi személyiséget fosztanak meg a magánélethez való jogától.

Ha a magzat gondolkodni tudna, nyilván kétségei támadnának: érdemes-e világra jönni ilyen körülmények között, ha csak "in utero" védik ennyire a jogait, és amint kikerül, legalábbis ebben a vonatkozásban ugyanolyan jogfosztottá válik, mint kényszerűsülei az ő megszületésekor?!

A "Pro Life", ez az "évtizedek óta létező világméretű mozgalom" és a hozzá hasonló jelszavakat hangoztatók, tudnak-e olyan rendeleteket, törvényeket kleroszakolni, hogy

ne váljanak sehol a Földön hiányos táplálkozás miatt beteggé, nyomorékká már megszületett gyermekek? Meg tudják-e akadályozni azt, hogy a hátrányos, nem megfelelő környezetbe született fiatalok tömegei szerencsétlenné és züllötté váljanak?

Élerték-e már ezeket a céljaikat, mert kell, hogy ilyen célokat is kitűzzenek maguk elé az "Életért"?... Ha igyekeztek is, másokkal együtt ennek érdekében, ebben való sikertelenségük mind borzalmasabb méreteket ölt!

Meg tudják-e akadályozni földi környezetünk tönkretételét, hogy ne betegedjenek meg egyre többen annak ártalmi miatt?

Létrehozták-e azokat a feltételeket a Világban, hogy felnőtt emberek - "akiknek arcát" pedig "anyjuk" is megismerte!!! - ne legyenek törvények kényszeréből egymás gyilkosai? Mikor volt beleszólása egy anyának abba, hogy gyermekét besorozzák-e katonának, és különböző célok, jelszavak hangoztatásával kirobbantott háborúk borzalmi közé vessék?

Védtelen emberek jogait korlátozni mindig egyszerűbb volt, mint a politikai hatalommal rendelkezőket esetleg gazdasági törekvéseikkel ellentétesen irányítani, vagy legalábbis mérsékelni...

Ilyen módon alakult ki az a paradox törekvés, hogy egyes személyiségek és csoportok a megszülni nem szándékozott, még meg nem született vélt érdekében buzgólkodnak nagyobb erőbevetéssel, hatáskörükön kívül esőnek tudva a már világra jötték körülményeinek javítását. Minden tekintélyüket latba vetve, konkrét tiltó szankciókat szorgalmaznak a magánélet területén, de a gazdasági és politikai életre vonatkozóan legfeljebb általános alapelveket nyilatkoztatnak.

Ha majd az "Élet" szentségét hangoztatóknak az életfeltételek javításán fáradozókkal együtt sikerül elérniük azt, hogy a megszületett életek ne pusztuljanak tömegesen idő előtt, és ne tartalmazzanak ennyi szenvedést, ha majd megszületése után minden embernek alkalma lesz egészséges, biztonságos életet élni, emberi személyiségét méltó módon kibontakoztatni, akkor talán nem lesz ilyen képtelenül aránytalan a magzati életre való koncentráció irányzata.

...Habár egy magzatvédőtől hallottunk olyan nyilatkozatot (rádióvitában), hogy éppen a különböző okok miatt bekövetkezett korai elhalálozások egyre nagyobb száma teszi szükségessé a fokozott szaporulatot... Az illető - mint gyakorlott, lehengerlő "igazságokat" gördülékeny stílusban hangoztató vitapartner - itt említtette a közlekedési baleseteket, üzemi baleseteket, foglalkozási ártalmakat és még néhány... emberi életet kioltó, de világunkban szerinte sajnos természetszerűen fennálló körülményt. Az éhínséget és a háborúkat ugyan kihagyta a felsorolásból, valószínűleg idő hiányában...

Ha ez a nézet jelentené az Élet tiszteletét, akkor törvényesen meg kellene tiltani a homo sapiensnek azt is, hogy létezőről gondolkodjék, elég, ha dolgozik, ameddig bír, és megnyugtató létszámnövekedést produkál a statisztikák tükrében.

Schnler

NIE!

protestujemy przeciwko zamachowi na
prawa kobiet do aborcji i antykoncepcji.
prawo to przysługuje Polkom od 35 lat.
Europa nie będzie wyrozumiała wobec tego
zamachu!

NON!

à la remise en cause du droit des femmes à
l'avortement et à la contraception. Ce droit
est reconnu aux Polonaises depuis 35 ans.
l'Europe ne comprendrait pas une telle
interdiction!

PODPIS/SIGNATURE

campagne de solidarité - Mouvement français pour le Planning Familial, Ligue des Droits de l'Homme, "Est-à-venir", IFEM, (CFDI)

DO POSŁANEK I POSŁÓW

M/Mmes les Député(e)s de la Diète Polonoise

NA SEJM R.P

aux bons soins de son Président

NA RĘCE PANA MARSZAŁKA

UL. WIEJSKA 4/6

WARSZAWA POLOGNE

Les Goghetes Avancés - Groupes 91

A nők nem
szülőgépek

NEM!

NEM!

arra, hogy a nőket megfosztják az abortuszhoz és
fogamzásgátláshoz való joguktól. A lengyelek 35
éve ismerik ezt a jogot. Európa nem fog megérteni
egy ilyen jogsértést.

les femmes
ne sont pas
des machines
à faire
des enfants

NON!

kabiety
nie są
maszynami
do robienia
dzieci

NIE!

Akárhányszor van szó az orgazmusról és a frigiditásról, hamis megkülönböztetés történik a hüvelyi és a klitorális orgazmus között. A frigiditást a férfiak általánosságban úgy definiálták, mint a nők képtelenségét a hüvelyi orgazmusra. Valójában a hüvely nem egy erősen érzékeny terület, és nem is az orgazmus elérésére van szerkesztve. A csikló az, ami a szexuális érzékenység középpontja, és ami a pénisz női megfelelője.

„Ázt hiszem, ez sok dolgot megmagyaráz: először is azt a tényt, hogy az úgynevezett frigiditás rendkívül gyakori a nők körében. Ahelyett, hogy a női frigiditást a női anatómáról alkotott téves feltételezésekre vezetnék vissza, "szakembereink" azt a nők pszichológiai problémájaként tüntetik fel. Azokat a nőket, akik erről panaszkodtak, pszichiáterekhez irányították, hogy felfedezhessék "problémájukat" - amit általánosságban úgy állapítottak meg, mint a nő szerepre való ráállás sikertelenségét.

A nők anatómiája és szexuális reagálása azonban mást mond nekünk. Bár a szexuális izgalomkeltésnek sok területe van, a szexuális tetőpontnak csak egy: ez a klitoris, azaz csikló. Minden szerv ennek a területnek az érzéki kiterjesztése. Mivel a konvencionális szexuális helyzetekben a csikló nincs megfelelően stimulálva, "frigidén" maradunk.

A fizikai izgatás mellett, ami a legtöbb ember számára az orgazmus megszokott kiváltója, létezik egy elsősorban gondolati folyamaton keresztül történő izgalomkeltés is. Néhány nő például szexuális fantáziálással, vagy fétisekkel is elérhet orgazmust. Viszont, amíg az izgatás lehet pszichológiai, az orgazmus mindig fizikailag jelentkezik. Így a kiváltó ok ugyan pszichológiai, a hatás mégis fizikai, és az orgazmus szükségképpen abban a nemi szervben jön létre, amely a szexuális tetőpont elérésére fel van szerelve - vagyis a klitorisban. Az orgazmus tapasztalása eltérhet az erősségében is - néha jobban lokalizálódik, néha jobban elterjed és érzékenyebb. De mindig klitorális.

Mindez néhány érdekes kérdést vehet fel a konvencionális nemi életéről, és a mi szerepünkről abban. A férfiakat főleg a hüvellyel való súrlódás juttatja orgazmushoz, nem pedig a klitorális területtel, ami külső, és nem tud úgy súrlódást előidézni, ahogy a behatolás. Így a nőket aszerint határozták meg, hogy mennyire vannak a férfiak kedvére; míg saját biológiánk nem lett megfelelően megvizsgálva. Ehelyett a felszabadított nővel és az ő hüvelyi orgazmusával etetnek minket - egy olyan orgazmussal, ami valójában nem létezik.

Amit tennünk kell, az szexualitásunk újradefiniálása. Le kell vetnünk a nemi élet "normális" fogalmát, és új útmutatókat teremtenünk, melyek figyelembe veszik a szexuális élvezet kölcsönösségét. A kölcsönös élvezet ötletét felszabadultan éljenzik ugyan a házassági tanácsadók, de nem követik logikusan végig. El kell kezdenünk megkövetelni, hogy ha bizonyos szexuális helyzetek, amelyek "szabványként" vannak meghatározva, nem vezetnek kölcsönösen orgazmushoz, akkor ezeket a helyzeteket ne lehessen többé szabványként meghatározni. Új technikákat kell alkalmazni vagy kitalálni, amik

átalakítják jelenlegi szexuális kihasználtságunknak ezt az aspektusát.

Freud - a hüvelyi orgazmus szülőatyja

Freud azt állította, hogy a klitorális orgazmus serdülőkori, és hogy a pubertás elérése után, amikor a nők férfakkal közösülnek már, át kéne helyezniük az orgazmus központját a hüvelyre. A hüvelyről azt feltételezték, hogy képes egy párhuzamos, de érettebb orgazmusra. Sok munkát ölték ennek az elméletnek a kidolgozásába, de kevés történt a feltételezés alapjának megkérdőjelezésében.

Hogy kellőképpen tudjuk értékelni ezt a hihetetlen találmányt, talán Freudnak a nőkhöz való általános viszonyát kellene felidézniünk. Mary Ellman ezt így összegezte "Gondolatok a nőkről" című cikkében:

"Freudnak a nők felé irányuló leereszkedő és ijesztő magatartásában minden az ő péniszhiányukból származik, de csak "A nők pszichológiájá"-ban teszi világossá...mennyire helyteleníti a nőket, és ez benne foglaltatik egész művében. Aztán előírja nekik, hogy hagyjanak fel a szellemi élettel, ami akadályozza szexuális funkcionálóképességüket. Amikor a pszichoanalízált páciens férfi, akkor a pszichiáter a férfi képességeinek kifejlését tekinti feladatának, míg a női páciensek esetében a cél az, hogy szexualitásuk határaihoz szoktassák hozzá őket. Ahogy Rieff fogalmazza: Freudnál "az analízis nem tud a nőkből sikerekre és teljesítményre való energiát felhozni, csak a józan helyenyugvás leckéjét tanítja meg nekik"."

Freudnak azok az érzelmei alkották a női szexualitásra vonatkozó teóriájának alapjait, melyek szerint a nő másodlagos és alacsonyabbrendű viszonyban van a férfival.

Miután így megalkotta szexualitásunk természetének törvényét, nem is olyan meglepő, hogy a frigiditás hatalmas problémáját fedezte fel a nőknél. Az általa ajánlott gyógymód a frigid nő számára a pszichiátriai kezelés volt. A nő betegsége abból állt, hogy nem sikerült szellemileg "természetes" női szerepéhez igazodnia. Frank S. Caprio, ezeknek az ideáknak egy kortárs követője, ezt állítja:

"...ha egy nő képtelen közösülés útján orgazmushoz jutni, feltéve, hogy a férj alkalmas partner, és a szexuális tevékenység minden más formájánál jobban kedveli a klitorális stimulációt, akkor úgy tekinthető, hogy frigiditásában szenved, és pszichiátria kezelésre van szüksége." (A szexuálisan alkalmas nő)

A magyarázat az volt, hogy a nő irlgyli a férfit - "megtagadja női mivoltát". Tehát úgy határozták meg, mint férfielenes jelenléteget.

Fontos kihangsúlyozni, hogy Freud ezt az elméletét nem a nő anatómiájának tanulmányozására alapozta, hanem inkább arra a feltevésre, hogy a nő a férfinak egy alacsonyabbrendű függeléke, és ebből következik társadalmi és pszichológiai szerepe. Igyekeztükben, hogy az ez után tömegesen jelentkező frigiditás problémáját megoldják, a freudiánusok bonyolult szellemi tornába fogtak. Marie Bonaparte odáig megy a "Női szexualitás" című művében, hogy sebészeti beavatkozást javasol a nőknek, visszaterelendő őket az igaz ösvényre. Felfedezett egy különös összefüggést a nem frigid nő, és a csikió hüvelyhez közeli elhelyezkedése között,

"...és akkor rájöttem, hogy amikor némely nőknél ez a távolság túlzottan nagy, és a klitorális rögzítés túl makacs, a klitorális és hüvelyi összeegyeztetés sebészeti úton létrehozható, ami aztán a normális erotikus funkcióban kamatozna. Halban professzor Bécsből, aki biológus és sebész is, érdeklődni kezdett a probléma iránt, és kidolgozott egy egyszerű operációs technikát. Ebben elvágja a klitoriszt függesztő kötőszövetet, és a csiklót az alatta levő részekbe menti át, így alacsonyabb fekvésben rögzíti, esetenként a kisajkak redukálásával."

De a legsúlyosabb károk nem a sebészet terén történtek, ahol a freudiánusok abszurd próbálkozásai a női anatómiát akarták alapvető feltevéseikhez igazítani. A legnagyobb kárt a nők szellemi egészségében okozták, akik vagy csendben szenvedtek az önvádtól, vagy csapatostul járultak a pszicháterekhez, kétségbeesetten keresve azt a rejtett, szörnyű, elfojtott valamit, ami megfosztja őket hüvelyi rendeltetésüktől.

A bizonyíték hiánya

Első látásra még állíthatnánk, hogy mindez ismeretlen és felfedezetlen terület, de ha közelebbről megnézzük, ez ma egyáltalán nem igaz, és még a múltban sem volt az. Például, a férfiak régóta tudják, hogy a nők közösülés közben szenvednek gyakran frigiditásban. Úgyhogy a probléma fennállt. Sok közelebbi bizonyíték is van. A férfiak tudták, hogy a csikló mindig is a maszturbáció lényeges szerve volt, mind gyerekeknél, mind felnőtt nőknél. Tehát a nők meglehetősen világossá tették, hogy szerintük hol lokalizálódik szexualitásuk. Azonkívül a férfiak gyanúsán tudatában vannak a klitorális erőnek az "előjáték" alatt, amikor fel akarják izgatni a nőket, hogy a behatoláshoz szükséges nedvesedést elérjék. Az előjáték olyan fogalom, amit a férfi céljaira hoztak létre, de sok nőnek a hátrányára működik, mivel mihelyt a nő elérte az izgalmi állapotot, a férfi átvált a hüvelyi stimulációra, a nőt felizgatva és kielégítetlenül hagyva.

Az is ismert tény, hogy a nőknek operációk alatt nincs szükségük érzéstelenítésre a hüvelyen belül, ezzel bizonyítva, hogy az valójában nem érzékeny terület.

Ma már, az anatómia kiterjedt ismerete tolytán, Kelly, Kinsey, Masters és Johnson - hogy csak néhány forrást említsék - kutatásai következtében, a téma nem fehér folt. Viszont vannak társadalmi okok, amiért ez a tudás nincs népszerűsítve. Férfi

társadalomban élünk, amely nem törekszik a nők szerepének megváltoztatására.

Anatómiai bizonyíték

Helyesebb lenne - ahelyett, hogy megmondjuk, mit kellene a nőknek érezniük - a klitorisra és a hüvelyre vonatkozó tényekkel kezdeni.

A klitoris a pénisz kisebb megfelelője, azzal a különbséggel, hogy a húgycső nem vezet keresztül rajta, mint a férfiaknál. Merevedése hasonló a férfiakéhoz, és a fejének ugyanolyan típusú a felépítése és funkciója, mint a pénisz végének. G. Lombard Kelly, a "Nemi érzések a házassági férfiaknál és nőknél" -ben így fogalmaz:

"A klitoris feje is merevedésre képes kötőszövetből áll, és nemi testecskéknek nevezett speciális idegvégződésekkal ellátott, nagyon érzékeny hámszövete vagy külső borítása van, így különösen alkalmas érzéki izgatásra, ami megfelelő szellemi feltételek mellett a szexuális orgazmusban végződik. Egyik más női nemzőszerben sincsenek ilyen testecskék." (Zsebkönyvek)

A klitorisnak a nemi örömforráson kívül nincs más funkciója.

A hüvely - Funkciói a szaporodással kapcsolatosak. Ezek főleg, 1. a menstruáció, 2. a pénisz befogadása, 3. az ondó megtartása, 4. a születés útja. A hüvely beiseje, ami a hüvelyi orgazmus védelmezői szerint az orgazmus központja és létrehozója:

"mint minden más belső szerv, érzőidegekkel gyengén ellátott. A hüvely falának belső entodermás eredete azt ebből a szempontból a végbélhez és az emésztőrendszer más részéhez teszi hasonlatossá." (Kinsey: A nő szexuális viselkedése)

Az érzékeltenség foka a hüvelyen belül olyan magas, hogy "azok közül a nők közül, akiket nőgyógyászati tesztkönyvben megvizsgáltunk, kevesebb mint 14% volt egyáltalán tudatában annak, hogy hozzáérték". (Kinsey)

A hüvely fontosságát még mint erotikus központot (szemben az orgazmikus központtal) is jelentéktelennek találták.

Más területek - A kisajkak és a hüvely bemenete. Ez a két érzékeny terület kiválthat klitorális orgazmust. Mivel ezek "normális" közösülés közben hatásosan lehetnek izgatva, bár nem gyakran, ezt a fajta stimulációt helytelenül hüvelyi orgazmusnak gondolják. Viszont fontos különbséget tenni azok között a területek között, melyek képesek a csiklót izgatni, de maguk nem képesek az orgazmusra, és maga a klitoris között:

"Függetlenül az izgatás módjától, amely az egyént a szexuális tetőpontra eljuttatja, az érzékelés a nemi testecskéken keresztül történik, és ott lokalizálódik, ahol ezek elhelyezkednek: a klitoris vagy a pénisz fejében. (Kelly)

Leiki úton stimulált orgazmus - A fent említettek kivül, a klitoris közvetlen és közvetett izgatása mellett létezik egy harmadik mód is orgazmus kiváltására. Ez a gondolati stimuláció, ahol a képzelet izgatja az agyat, ami aztán a csiklófej vagy a makk nemi testecskéit izgatja, és vezet orgazmushoz.

Nők, akik azt mondják, hogy hüvelyi orgazmusuk van

Összetévesztés - Saját anatómiája ismeretének hiányában sok nő elfogadja azt az elképzelést, hogy a "normális" közösülés alatt érzett orgazmus hüvelyi izgatással jön létre. Ez az összekeverés két tényező kombinációjából adódik. Az egyik az, hogy nem tudják az orgazmus központját megállapítani, a másik, hogy nagyon szeretnék tapasztalatukat a szexuális normáltság férfiak által alkotott ideáljának megfeleltetni. Figyelembe véve, hogy a nők milyen keveset tudnak saját anatómiájukról, tényleg nem nehéz összezavarodni.

Megtévesztés - A nők nagy többsége tettei a hüvelyi orgazmust barátja számára, hogy "jó" legyen. Egy új dán best-seller könyvben, a "Vádolom"-ban, Mette Eljersen ezzel a különösen gyakori problémával foglalkozik, amit ő "szexkomédiának" nevez. Ennek a komédiának sok oka van. Először is, a férfi nagy lelki nyomást gyakorol a nőre, mert úgy érzi, saját szeretői képességei forognak kockán. Hogy meg ne bántsa a nagy Ént, a nő teljesíti az előírt szerepet, és eljátssza az extázist. A megemléített dán nők egy másik része, aki frigidén maradt, és így elfordult a szextől, azért tettei a hüvelyi orgazmust, hogy siettesse a nemi aktust. Megint mások elismerték, hogy hüvelyi orgazmust tetteknek egy férfi megfogása érdekében. Az egyik esetben, ahol a nő ezt tette, azt akarta elérni, hogy a férfi hagyja ott első feleségét, aki beismerte, hogy hüvelyileg frigid. Utána viszont folytatnia kellett a megtévesztést, mivel nyilvánvalóan nem mondhatta meg a férfinak, hogy klitorálishan izgassa.

Sok nő egyszerűen félt kifejezést adni az egyenlő élvezethez való jogának, mert a nemi tevékenységet úgy látta, mint ami elsősorban a férfi hasznára van, ami a nőnek jut, az csak egy plusz.

Más nők, akiknek elég önértékük volt visszautasítani a férfinak azt a feltételezését, hogy pszichiátriai kezelésre van szükségük, nem voltak hajlandók elismerni frigiditásukat. Nem fogadták el az önvádat, de azt sem tudták, hogyan oldják meg a problémát, mivel nem ismerték pszichológiai jellemzőiket.

Ismétlem, ennek az egész átlátszó játéknak talán a legdühítőbb és legrombolóbb hatása az, hogy szexuálisan tökéletesen egészséges nőknek azt tanították, hogy nem azok. Így a szexuális megfosztottság mellett ráadásul magukat okoltatták ezekkel a nőkkel, holott nem érdemeltek szemrehányást. Ha egy nő olyan problémára keres gyógymódot, ami nem létezik, az az önutálat és bizonytalanság vég nélküli útjára vezetheti. Mert az analistája azt mondja, hogy még abban az egy szerepben, amit a férfi-társadalom engedélyez számára - a nő szerepében - sem sikeres. Védekező állásba kényszerül, hamis adatokkal bizonyítják, hogy jobban tenné, ha megpróbálna még nőiesebb lenni, még nőiesebben gondolkodni, és

elutasítani magában a férfiirigységet. Egyszóval, igyekezz még jobban, bébi.

Miért tartják fenn a férfiak ezt a mítoszt?

1. **A szexuális behatolás kedveltebb** - A pénisz számára a legjobb fizikai izgató a nő hüvelye. Megadja a szükséges surlódást és nedvesedést. Szigorúan technikai szempontból ez a helyzet nyújtja a legjobb fizikai feltételeket, még akkor is, ha a férfi a változatosság kedvéért más helyzetekkel is próbálkozik.

2. **A láthatatlan nő** - A hímsovinizmus egyik jellemzője az, hogy nem hajlandó, vagy nem képes a nőt teljes, különálló emberi lénynek tekinteni. A férfiak jobban szeretik a nőket aszerint meghatározni, hogy miképp hasznosíthatók életükben. Szexuálisan ugyanúgy nem tekintették a nőt olyan individuumnak, aki egyenlően akar osztozni a nemi élet örömeiben, mint ahogy a társadalom más területein sem tartották független vágyakkal rendelkező egyénnek. Így könnyű volt feltalálni, mi kényelmes a nőkkel kapcsolatban, mert ráadásul a társadalom a férfi érdekei szerint működik, és a nőket nem szervezték meg, hogy akár csak hangot adjanak ellenvéleményüknek a férfi szakemberekkel szemben.

3. **A pénisz, mint a férfiasság kifejezője** - A férfiak elsősorban a férfiasság jegyében határozzák meg életüket. Ez az önerősítésnek egy univerzális formája. Azaz, minden társadalomban, bármilyen homogén is az (ahol nincsenek faji, etnikai, vagy lényeges gazdasági különbségek), mindig van egy csoport, a nőké, amelyet el lehet nyomni.

A hímsovinizmus lényege a pszichológiai felsőbbrendűség gyakorlása a nők felett. A személyiségnek ez a fajta felsőbbrendű-alsóbbrendű definiálása, az egyén saját teljesítményére és fejlődésére alapozott meghatározása helyett, persze mind az áldozatot, mind az elnyomót megköti. De aki a brutalitástól messze jobban szenved, az az áldozat.

Párhuzamként a fajgyűlölet állítható, ahol a fehér rasszista értéktelenségének érzését azzal kárpótolja, hogy megteremti a fekete férfi (ez elsősorban hím törekvés), mint nála biológiailag alacsonyabbrendű lény képét. A fehér férfiak hatalmi struktúrájában elfoglalt helyzeténél fogva, a fehér férfi rá tudja erőltetni a társadalomra ezt a mítikus megosztást.

Ahogy a férfiak fizikai megkülönböztetés útján próbálják magyarázni és igazolni felsőbbrendűségüket, a férfiasságot úgy lehetne szimbolizálni, mint ami a legizmosabb, a legszőrösebb, a legmélyebb hanggal és a legnagyobb pénisszel rendelkezik. Másrésztől, a nőket akkor helyeslik, (vagyis tartják őket nőiesnek), ha gyengék és kicsik, borotválják a lábukat, és magas, gyengéd hangjuk van.

Mivel a klitoris majdnem azonos a penisszel; számos bizonyítékot találunk arra, miképp próbálnak különböző társadalmak férfiai vagy nem tudomást venni róla, a hüvelyt hangsúlyozva (mint Freud tette), vagy, mint Közép-Kelet egyes országaiban, miképp távolítják el a szót szerint a csiklót (ez a clitoridectomia). Freud ezt az ősi és még mindig gyakorolt szokást úgy tekintette, mint egy utat a nő még "nőiesebbé" tételére, mivel eltávolítja férfiasságának ezt a fő csökevényét. Azt is meg kell jegyezni, hogy a nagy klitoriszt csúnyának és férfiasnak tartják. Némely kultúrákban olyan praktikákat is alkalmaz-

nak, amelyekben kémiai folyadékot öntenek a csiklóra, az "illendő" méretre zsugorítandó azt.

Számomra világosnak tűnik, hogy a férfiak valójában félnek a klitorisztól, mert férfiasságukat fenyegető veszélyt látnak benne.

4. A hím, mint szexuális fogyóeszköz - A férfiak félnek, hogy szexuálisan felhasználhatóvá válnak, ha a klitorisz átveszi a hüvely helyét, mint a nők örömforrásának központja. Tulajdonképpen, ha az ember csak az anatómiát nézi, ennek sok alapja is van. A pénisz helyzete a hüvelyen belül ugyan tökéletes a szaporodás szempontjából, de nem vált ki feltétlenül orgazmust a nőknél, mert a csikló kívül és magasabban helyezkedik el. A nők a "normális" helyzetekben csak közvetett izgatásra számíthatnak.

A lesbikusság, anatómiai adatokra alapozva, kiváló példa lehetne a férfi nemi szerv lényegteleniségére. Ilyesmit mond Albert Ellis is azzal, hogy egy pénisz nélküli férfi nagyszerű szerető lehet egy nő számára.

Figyelembe véve, hogy a hüvely mennyire kívánatos egy férfi szemszögéből nézve, tisztán fizikai alapokon, az ember kezd látni a férfiak dilemmáját. És ez arra is késztet minket, hogy elveszünk sok "fizikai" érvet, melyek azt magyarázzák, miért mennek nők ágyba a férfiakkal. Ami marad, az nekem úgy tűnik, elsősorban pszichológiai ok arra, amiért a nők nemi

partnerként férfiakat választanak nők helyett.

5. Uralom a nők felett - Az egyik ok, amit a közel-keleti clitoridectomia gyakorlására felhoztak az, hogy visszatartsák a nőket a csavargástól. Azzal, hogy az orgazmusra képes nemi szervét eltávolítják, feltételezik, hogy a nő szexuális kedve csökken. Tekintettel arra, hogy - különösen a nagyon elmaradott országokban - a férfiak mennyire tulajdonukként tekintik a nőket, el kellene kezdenünk gondolkodni azon, miért nem áll a férfiak érdekében, hogy a nő szexuálisan teljesen szabad legyen. A kettős szabály, ahogy azt például Latin-Amerikában is gyakorolják, úgy van kialakítva, hogy míg a nő a férj teljes tulajdona, addig a férfinak szabadon lehetnek viszonyai, amint csak akarja.

6. Leszbikusság és biszexualitás - A szigorúan anatómiai okok mellett, amiért a nők más nőket kereshetnek szeretőnek, létezik egy olyan félelem is a férfiakban, hogy a nők teljes, emberi kapcsolat céljából fogják más nők társaságát keresni. A klitorális orgazmus tényének elismerése a heteroszexuális intézményt veszélyeztetné. Mert azt mutatná, hogy nemi örömet nyújthatnak férfiak vagy nők, és így a heteroszexualitást nem kizárólagossá, hanem választhatóvá tenné. Így megnyitná az utat az emberi szexuális kapcsolatok kérdése előtt, melyek túlmutatnak a jelenlegi férfi-női szereprendszer korlátain.

ford.:B.J.

A KELET-NYUGATI NŐK HÁLÓZATÁNAK TALÁLKOZÓJA DUBROVNIKBAN

(1991. június 7-9)

Az egész egy ügyes kis pók ezüstös, remekbeszőtt hálójára emlékeztet. Egyszer csak levelek indultak útnak a földteke Közép- és Kelet-Európának nevezett, országhatárokkal elmergesített szegletének főbb gócpontjai felé, ahol bizonyos, fogékony nők mintha pont erre vártak volna. A levelek a hátó legfontosabb, bár ideiglenes szálaiként egy Dubrovnikban megrendezendő nőkonferenciára invitáltak, s az általuk kifizetett finom, de szilárd szálat a választlevelek lelkes hangneme erősítette meg. A keresztszálak pedig akkor kerültek a hálózatba, amikor a meghívottak a háló legkülönbözőbb pontjairól egy időben egy pont felé vették útjukat: az éppen felbolydult Jugoszlávia felé. Útjuk célja az volt, hogy három napon át saját, illetve országaikban élő nőtársaik helyzetéről tapasztalatokat, információkat, adatokat adjanak át egymásnak. Ez az informális, még ideiglenes hálózat (amely sok női szervezetnek politikai modelljét alkotja, mert horizontális, nyitott, tehát tovább bővíthető, és hierarchia mentes szerveződésre ad alkalmat (remélhetőleg annak a sokrétű, sok szálon futó, sok ponton kapcsolódó szerveződésnek képezi majd alapját, melyet "Kelet-Nyugati Nők Hálózatának" neveztek el.

A feminizmussal elméleti és gyakorlati szinten foglalkozó nőmozgalmakból álló észak-amerikai munkacsoport alapítványok támogatásával szervezte meg 1991. június 7. és 9. között a dubrovnikai Nemzetközi Egyetemi Központban a konferenciát. Valamennyi kelet-európai országból sikerült több résztvevőt is meghívni.

Miért is szerveződött ez a maga nemében történelmi jelentőségű találkozó? (Kelet-európai nők eddig nem tartottak még önálló feminista konferenciát.) A két fő cél a következő volt:

- országhatárokon túl megvalósuló kelet-európai párbeszéd megindítása a feminizmusról;

- a nőmozgalom elindítása és fenntartása során szerzett amerikai tapasztalatok átadása (a nők ügyeiért és jogaiért egy piacgazdaságon belül folytatott küzdelem sikerei és kudarcai).

Ennek érdekében a szervezők olyan nőket kívántak összehozni, akik már most a közép- és kelet-európai nők helyzetéről gondolkodnak. A hálózati kapcsolattartást amerikai támogatási rendszerrel segítenék, valamint a beszélgetések során felmerült hálózatok és projektek folyamatos megvalósításán dolgoznának.

A konferencia legfőbb kérdései a következők voltak: Milyen a nők és az új kormányok közötti kapcsolat? Milyen politika tudná a nőket valóban bekapcsolni ezen országok politikai vérkeringésébe, s segíteni őket a mindennapi életben ebben a nehéz, 1989-es változásokat követő időszakban?

Nem igazán ment felfedezés számba, hogy valamennyi kelet-európai országban hasonló a helyzet: a nők nem "politizálnak", a parlamenteket férfiak árasztják el. Egyes országokban, például Csehszlovákiában, az ottani "pártban" működő "Nőtanács" hatalmát továbbra

is gyakorolja, így ők magukat tartják hivatottnak a cseh nőtársadalom ügyét képviselni, a maguk berögzött, előző rendszerben begyepesedett elgondoláσαι szerint.

Valamennyi kormány szinte azonnal napirendre tűzte az abortusz kérdésének felülvizsgálását, "csupán" az érintettek érdekeit és érveit hagyva figyelmen kívül, (alapvető emberi jogokról nem is beszélve).

Egy másik alapvető kérdés a szexizmus (nemeken alapuló, hátrányos megkülönböztetés) mindennapi életben megnyilvánuló különböző formáira irányult, pl. munkahelyi zaklatás, nemi erőszak, a munkafelvételeknél tapasztalható előítéletek a női munkaerővel szemben.

Itt is rövid idő alatt felismerhetővé vált, mennyire egy pályát járnak be ezek a hasonló rendszerből hasonló rendszer felé haladó országok. A legjellemzőbb a problémák fel nem ismerése, elhallgatása, bagatellizálása ill. tabuá tétele - a régi, "szocialista" erkölcsben a feminista kérdésfeltevés nem is létezett, a nőket érintő problémákat pedig kézlegyintéssel intézték el.

Azon túl, hogy e rövid három nap

alatt megpróbáltuk messzemenően tájékoztatni egymást országaink helyzetéről, melynek bizonyos aspektusai a megtevesztésig hasonlítanak egymásra (hiszen a mindennapi, hivatalos sajtóból ilyen szempontú értesülésekre, megközelítésekre nemigen akadhatunk, az alapvető kérdés, melyre konkrét választ igyekeztünk találni ezen a találkozón, az a "mi legyen most?" volt.

A három napra tervezett napirend a túlfűtött lelkesedésnek köszönhetően igen zsúfolt volt, és persze, gyakran úgy éreztük, nem három napra, hanem három hétre kellett volna összejönnünk, hogy valóban a dolgok mélyére tudjunk nézni.

Az első napi megnyitó után tudatébresztő (a mozgalomban consciousness raising néven ismert) foglalkozáson hallgattuk meg egymás személyes tapasztalatait, melyek a mozgalomba hozták minket. Többféle munkacsoportban vitathattunk meg érdekfeszítő, égető kérdéseket, s itt is világossá vált, hogy e keleti térségben hasonló nehéz örökséggel küzdünk: a kommunista rendszerek erőnek erejével "emancipálták" a

nőket, akik így "kettős műszakban" éltek-élnek immár majd félévszázad óta, s többségük ezt a kifacsaró életmódot azonosítja a női emancipációval. Ezért érthető módon nem akarnak hallani feminizmusról. A mindenütt érezhető jobbrafordulás a politikai életben a "hagyományos értékeket" helyezi újfent előtérbe, s ezek a nők a "családi fészkek melegébe" skatulyáznak vissza, a mostanra már kimerült nők egy része azt állítja: ezt nem is bánna.

A következő kérdésekről beszélgetünk:

a nők és a család - gyermekszülés, gyermeknevelés, gyermekgondozás, házi munka, a háztartási munka nők és férfiak közti megosztása, a család társadalmi támogatása, az otthonmaradás pro és kontra nők és férfiak számára, erőszak a családban.

a nők és a munka - a piac hatása, munkanélküliség, szakszervezetek, a munkaerő nemi megosztása, gyermekfelügyelet, nemi zaklatás, házi munka, a nők szerveződési lehetőségei, nemzeti politikai l-

rányvonal és privatizáció, a gazdasági fejlődés különböző modelljei.

szexualitás - szexuális preferenciák, nemi erőszak (évezet és veszély), leszbikus szerveződés, a női szexuális tapasztalataiban való változatosság, kísérletezés és problémák, a női szexualitás be-mutatása, szexualitás és vallás (szűkek és kurvák), hogy tanulják meg nők és férfiak a szexet?, nemi életre nevelés, munkahelyi zargatás.

A megbeszélések között, természetesen, központi helyet foglalt el az abortusz és fogamzásgátlás valamennyi országban aktuálissá vált kérdése.

Az utolsó nap fő témája az volt, mit tehetünk konkrétan a csirázó nőmozgalmak megerősítéséért, kiterjesztéséért, milyen módon válhatnak a nők az új civil társadalmak részeivé, és hogy segíthetnek annak formálásában?

A Hálózat a már fentebb említett célok megvalósításán fog dolgozni a jövőben, és ezzel a jóleső, pozitív érzéssel is mondtunk búcsút egymásnak a jövő évi viszontlátásig.

Zsuzsanna

Szülés orvosok nélkül

Alig fél évszázaddal ezelőtt Magyarországon - mint ahogy Európa más országban - mi sem volt természetesebb, mint hogy a nők otthonukban bábák, szülésznők, esetleg a családi orvos, vagy akár csak a szomszédságban lakó idősebb nők segítségével hozták világra gyermekeiket.

A központosított egészségügyi intézmények égisze alatt kialakult - és egyben az egyetlen lehetőségként maradt - mára: a kórházak hideg csempéi közé, a műtőlámpák, neonok fénye alá kényszerülés, vagyis a nők csak és kizárólag kórházban szülhetnek a jelenlegi gyakorlat szerint. Hosszú évtizedeknek kellett elteltetni, míg a pozíciójuk teljes dicsfényében sűtkérező szülész orvosok egyáltalán hajlandók voltak a szülések futószalagszerűségének, hideg személytelenségének ellenszegülő, újszerű kihívásokra, kérésekre egyáltalán felfigyelni. Gondolok itt az apás szülésekre, a vajúdás, sőt a szülés közbeni testhelyzet szabad megválasztására (nem kizárólag hanyatt fekve, amely minden természeti logikának ellentmondó pozíció), vagy akár arra, hogy az újszülöttek ne legyenek a kismamáktól elválasztva közvetlen a szülés után.

Ezen az apróbb - de nagyon fontos - változásokon túl nem kevesebbet szeretnénk elérni, mint hogy a szülés ismét megkapja a maga méltóságát, és a nők újra életük ezen eseményének teljes jogú irányítói legyenek. Nem kevesebbet állítunk, minthogy megfelelő felkészültség, szervezeten működő baba- és szülésznői ellátás mellett - természetesen a komplikált eseteket kivéve - kórházakra, és szimpátiával alig bíró férfi orvosokra nincsen szükség. Vagyis a megfelelő higiénias előkészületek után, kellő előzetes tudás megszerzésével a gyermekszülések otthon levezethetők. Szeretnénk elősegíteni és támogatni tehát minden olyan kezdeményezést, amely ez irányba mutat.

Ennek jegyében szervezünk 1991. október 26-án szombaton egy előadással egybekötött beszélgetést, "Szülés orvosok nélkül" címmel, amelyre holland bábákat és az alternatív egészségügyi ellátásban résztvevő nőket hívtunk meg. Különböző előadásokat fognak tartani, miközben videofilmeket vetítünk. (Az előadásokat és filmeket tolmács fordítja majd.) A program kezdete előreláthatólag 17 órakor lesz. Cím: Budapest, XIII. kerület, Forgách u. 18.

Judit
- Feminista Hálózat -

Vannak szavak, amelyek úgy nyertek pejoratív értelmet, hogy egy domináló társadalmi réteg jelölt meg velük, és egyúttal helytelenített egy kisebbséget, vagy egy vele szembenálló, másik társadalmi réteget. Pogány volt az, aki nem volt keresztény; mármint azokon a területeken, ahol a keresztény vallás volt az uralkodó. Nem volt hitetlen, mert volt saját vallása. A saját kultúrája szerint ugyanúgy tisztelte Istennőjét vagy isteneit, mint a keresztény a sajátját. A pogányt meg kellett téríteni. Állítólag a saját érdekében.

Viszont időben a pogány elsőbbséget élvez. Már rég ott volt a történelemben, még mielőtt a ma többségben levő vallások megszülettek volna. Mióta az emberek gondolkodnak, azóta a létük kérdése is izgatja őket, így az emberiség történetét végigkíséri a spiritualitás. Istenhit mindig és mindenhol volt, csak formájában különbözött és különbözik, egy adott népcsoport megfogalmazásától függően.

Ahogy értelmetlen egy vallást egy másik vallás dogmái alapján megítélni, úgy furcsa az egyiket "lemitológiázni", a másikat pedig vallássá emelni. A pogány népek vallása nem csak egy mese, amit szívesen mondogattak el egymásnak. Megvoltak a rituáléik, és istenképük az életüket is irányította.

Amikor Amerikából elindult a feminizmus legújabb szakasza, a kereszténység is boncasztalra került. Mivel egy behatárolt, nem igazán kedvező képet ad a nőkről - a nő vagy csábító és megrontó, vagy ártatlan és engedelmes szűz - nem ítéltetett éppen alkalmasnak a nők önbecsülésének emelésére. Voltak, akik meg akartak maradni a keresztény hitben, de úgy gondolták hogy a vallást meg kell tisztítani a szexizmusoktól, (a nemek alapján történő előítéletektől és megkülönböztetéstől). Ez a feminista teológia területe, ami létezik a judaizmusban, az iszlámban és a buddhizmusban is. Mások új spiritualitás után vágytak, és ehhez segítségül vették a történelmet. Az Istennőhit

jóval megelőzi a férfi-istenhitet, időtartama is sokkal hosszabb, elmúlása nem volt természetes. De teljesen nem is múlt el. Sok elemet átvettek és átforgalmaztak a rákövetkező vallások, eredeti formájában illegitimitásban is megvolt, és olyan területeken, ahol szabadabban lélegezhetett, még ma is megvan, (pl. India némely helyein, vagy az ú.n. primitív népeknél).

Amerikában és Nyugat Európában már a Nagy Istennő újjászületéséről beszélnek. Sok nő érzi úgy, hogy jobban tud azonosulni az istenek egy női megszemélyesítésével. Megközelítés sokféle lehet. Egyre több könyv jelenik meg, (pl. Merlin Stone: When God was a Woman; Ancient Mirrors of Womanhood; Monica Sjöö: The Great Cosmic Mother) amely a történelem folyamán előforduló Istennő-tiszteletet kutatja, valamint ennek kihatásait az akkori társadalmakra. Ezek alkalmas forrást biztosítanak a kereső nők számára. Ezenkívül sokan saját elképzeléseikre, gondolataikra is támaszkodnak. Egyesek magukban kutatnak, mások közösségeket hoznak létre, régi rituálékat támasztanak fel, és újakat teremtenek. Fontos azonban, hogy a tekintélyelvű, hierarchikus vallásformának itt nincs helye, az egyén szabad kapcsolatot kereshet az Istennővel.

Ki is ez a Nagy Istennő? Ő az ember első istene, akit először a természetben és a termékenység misztikus voltában észlelt, majd saját fejlődésével egyre több arcát fedezte fel. Ő adja mindennek az életet, tud jó lenni és segítő, de tud dühvel pusztítani is. Jóval a jelenlegi világvallások kialakulása előtt az Istennő már szentháromságban is megnyilvánult: a fiatal lány, az érett, felnőtt nő, és a bölcs, öreg nő képében. Starhawk, egy amerikai papnő, így írja le az Istennőt:

"Istenő-jelképünk a hold, melynek három megjelenése a nő életének három állomását tükrözi, és amelynek növekvő és csökkenő ciklusai egybeesnek a nők menstruációs ciklusával..

Az Istennő a föld is - Föld Anya, aki fenntart minden növény dolgot, aki a test, csontjaink, sejtjeink. Ő a levegő, a szelek, melyek az ágak közt és a hullámok felett mozduinak, a lélegzet. Ő a kandalló tüze, vagy a lobogó máglya és a füstölő vulkán; az átalakulás és a változás mögötti hatalom. És Ő a víz - a tenger, az élet eredeti forrása; a folyók, patakok, tavak és kutak; a vér mely ereinkben folyik. Kanca Ő, tehén, macska, bagoly, daru, virág, fa, alma, mag, orosz-lán, disznó, kő, nő. A minket körülvevő világban található, a természet évszakainak ciklusában, és mindannyiunk agyában, testében, lelkében és érzelmeiben. Te vagy az Istennő. Én vagyok az Istennő. Minden, ami él, (és minden, ami van, az él), minden, ami az életet szolgálja, az az Istennő."

Azt hiszem, nem kell hozzá nagy képzelőerő, hogy egy ilyen istenkép mennyire más hatással lehetett és lehet a nők életére. A régóta elvett önbecsülésünket adja vissza, újra megtanuljuk szeretni a nőt magunkban és testvéreinkben. Úgy érezzük, itt Magyarországon is igencsak szükségünk lenne erre, ezért egy olyan sorozatot szeretnénk elindítani, amelyben információkat gyűjtünk össze az Istennő-tisztelet különböző aspektusairól. Történelmi kutatások eredményeit, Istennő történeteket valamint mai elképzeléseket, gyakorlatokat fogunk ismertetni, és reméljük, ez sokunknak segítségére lesz egy saját spiritualitás kialakításában.

B. J.

JUDY SYFERS: Miért kell nekem egy feleség?

Az emberek azon csoportjához tartozom, mely a feleségekként ismert. Én Egy Feleség vagyok. És, nem egészen véletlenül, anya is.

Nemrég feltűnt a színen egy férfi ismerősöm a Midwestről, frissen elváltan. Volt egy gyereke, aki természetesen a volt feleségénél maradt. Nyilvánvaló, hogy ismerősöm most új feleség után néz. Ahogy egy este vasalás közben rá gondoltam, hirtelen eszembe jutott, hogy én is szeretnék egy feleséget. Miért kell nekem egy feleség?

Tovább szeretnék tanulni, hogy anyagilag független lehessenek, hogy el tudjam tartani magam, és ha a szükség úgy hozza, a családtagjaimat is. Kell nekem egy feleség, aki majd dolgozik és engem iskolába járat. És amíg én iskolába járok, kell egy feleség, aki gondoskodik a gyerekeimről. Egy feleség, aki számontartja, mikor kell a gyerekeknek orvoshoz vagy fogorvoshoz menniük. És azt is, hogy nekem mikor kell. Kell nekem egy feleség, aki biztosítja, hogy a gyerekeim megfelelően legyenek táplálva, és tisztán legyenek tartva. Kell nekem egy feleség, aki kimossa és megvarrja a gyerekek ruháit. Egy feleség, aki igazi gondos anya a gyerekeim számára, megszervezi iskoláztatásukat, odafigyel, hogy megfelelő társasági életet éljenek korosztályukkal, aki elviszi őket a parkba, az állatkertbe, stb. Kell nekem egy feleség, aki ápolja a gyerekeket, ha betegek, egy feleség, aki úgy intézi, hogy kéznél legyen, ha a gyerekeknek különleges gondoskodásra van szükségük, mert én természetesen nem mulaszthatok ezért az iskolából. A feleségemnek úgy kell intéznie, hogy el tudjon jönni ilyenkor a munkahelyéről, de közben az állását ne veszítse el. Ez a feleségem jövedelmének némi csökkenését jelentheti, de azt hiszem, ezt el tudom viselni. Szükségtelen mondanom, hogy a feleségem intézkedik a gyerekek bölcsődei és óvodái elhelyezéséről, és fizet ezért, amíg a feleségem dolgozik.

Kell nekem egy feleség, aki ellátja az én fizikai igényeimet. Egy feleség, aki takarít. Egy feleség, aki rendet csinál a gyerekek után, egy feleség, aki rendet csinál utánam. Kell nekem egy feleség, aki tisztán tartja, vasalja és megvarrja a ruháimat, ha szükséges, gondoskodik az utánpótlásukról, és arról, hogy a személyes dolgaim mindig a helyükön legyenek, hogy ha szükségem van valamire, azt abban a pillanatban megtaláljam. Kell nekem egy feleség, aki főz, egy feleség, aki jól főz. Egy feleség, aki megtervezi az étrendet, elvégzi a szükséges bevásárlásokat, elkészíti az ételt, kellemesen tálalja azt, majd utána eltakarít, mialatt én tanulok. Kell nekem egy feleség, aki ápol, ha beteg vagyok, és együttérez velem a fájdalomban és az iskolai mulasztásaimért. Kell nekem egy feleség, aki elkísér a családi nyaralásra, hogy ott is legyen valaki, aki tovább gondoskodik rólam és a gyerekeimről, amikor nekem pihenésre és környezetváltásra van szükségem.

Kell nekem egy feleség, aki nem tart fel unalmas panaszkodásaival a feleség kötelességeiről. De egy olyan

feleség, aki végighallgat, ha szükségét érzem, hogy elmagyarázzak egy, a tanulmányaim során felmerült bonyolult kérdést. És kell nekem egy feleség, aki legépeli a dolgozataimat, miután én megírtam őket.

Kell nekem egy feleség, aki ügyel társadalmi életem részleteire. Ha a barátaim meghívják engem és a feleségemet, a feleségemnek kell gondoskodnia a gyerekek felügyeletének megoldásáról. Ha az iskolában találkozom olyan emberekkel, akik tetszenek nekem, kell egy feleség, aki kitakarít, különleges vacsorát készít, felszolgálja azt nekem és a barátaimnak, és nem vág közbe, amikor olyan dolgokról beszélek, amik engem és a barátaimat érdekelnek. Kell nekem egy feleség, aki úgy intézi, hogy a gyerekek már megvacsorázzanak és lefeküdjenek, mire a vendégeim megérkeznek, hogy a gyerekek ne zavarjanak minket. Kell nekem egy feleség, aki ellátja vendégeim igényeit, hogy azok kényelmesen érezzék magukat, aki gondoskodik hamutartóról, az előéteiről, aki a vendégeimet mindig kínálgatja, újratölti a poharukat, és úgy szolgálja fel a kávéjukat, ahogy ők kívánják. És kell nekem egy feleség, aki tudja, hogy néha szükségem van egy kis kiruccanásra.

Kell nekem egy feleség, aki fogékony a szexuális igényeimre, egy feleség, aki szenvedélyesen és mohón szeretkezik, ha nekem van kedvem, egy feleség, aki biztosítja kielégülésemet. És persze egy feleség, aki nem igényel szexuális figyelmet, ha nem vagyok éppen olyan hangulatban. Kell nekem egy feleség, aki teljesen magára vállalja a fogamzásgátlás felelősségét, mert én nem akarok több gyereket. Kell nekem egy feleség, aki szexuálisan hú marad hozzám, hogy ne kelljen intellektuális életemet féltékenységgel megzavarnom. És olyan feleséget akarok, aki megérti, hogy az én szexuális igényeim nem szoríthatók be a monogámia szigorú határai közé. Elvégre képes kell legyek a legteljesebb kapcsolatot kiépíteni az emberekkel.

Ha véletlenül találnék egy olyan személyt, aki megfelelőbb lenne feleségnek, mint a jelenlegi feleségem, akkor ragaszkodom a jogomhoz, hogy kicserélhessem őket. Természetesen én egy friss, új életet várok; a feleségem veszi magához a gyerekeket, és egyedül vállalja értük felelősséget, hogy én szabad maradhassak.

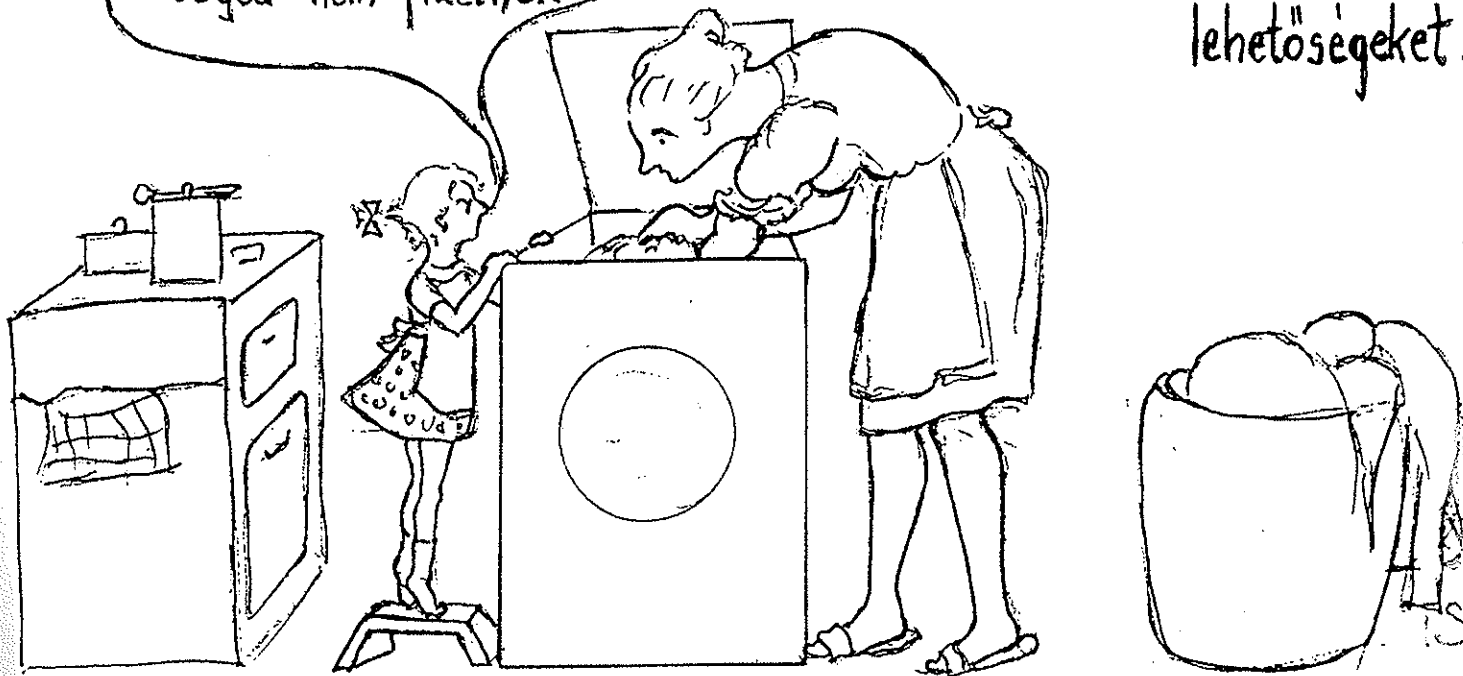
Ha elvégeztem az iskolát és állást vállaltam, akkor azt akarom, hogy a feleségem hagyja abba a munkát és maradjon otthon, hogy a feleségem jobban és teljesebben elláthassa egy feleség kötelességeit.

Istenem, hát kinek nem kellene egy feleség?

Álljon meg a menet...
 Úgy érted, hogy mindezért
 téged nem fizetnek?

Újragondolva
 a pályaválasztási
 lehetőségeket

HIR

HIR

HIR

HIR

HIR

HIR

HIR

HIR

A Népjóléti Minisztérium néhány hónappal ezelőtt kiadott felhívására - miszerint társadalmi szervek jelentkezhetnek a létrehozandó Szociális Érdekegyeztető Tanácsba - mi is résztvettünk az alakuló gyűlésen júliusban. Más nőcsoportokkal egyetértésben, gyors szervező munkával a Tanácson belül - az eredeti tervben nem szereplő - Női Szekciót alapítottunk. A törvénytervezettel kapcsolatos állásfoglalásunkat a Tanács második - még mindig csak alakulónak számító - ülésén a többi szekciónak átnyújtottuk.

Ezt példaértékű eseménynek tekintjük a különböző női szervezetek együttműködésére, és első lépésnek - a szociális törvényhozásba való beleszólás által - a női érdekek és értékek nyilvános képviselésére.

A Tanács működéséről folyamatosan közlünk majd információkat. Azt reméljük, hogy képesek leszünk megakadályozni azt a jogvesztést, amit a jelenlegi változások iránya a nőkre nézve (pl. mint anyákra, mint munkavállalókra, mint állampolgárokra...) valószínűsít.

Várjuk az Ország minden tájáról nőcsoportok jelentkezését, akik szívesen vennének részt munkánkban, szociális jogaink védelmében, példát mutatva a nők közötti szolidaritásra.

Szeretnénk a Női Szekció munkáját erre felhasználni!

A Szociális Tanács Női Szekciója
 nevében, melynek eddigi tagjai:
 Liga Nő-tagozata
 Zöld Nők Csoportja
 Vállalkozó Nők Egyesülete
 Feminista Hálózat
 Nőszövetség
 Szakszervezetek Női Választmánya
 Vas-, Fém és Villamosenergiaipari
 Dolgozók Szakszervezeti Szövetsége
 Női Tagozat

a Feminista Hálózat
 levelezési címe: Bp. XIII. Forgách u 18.

HIR

HIR

HIR

HIR

HIR

HIR

HIR

HIR

A Feminista Hálózat
 minden kedden 6-kor
 találkozik a XIII.
 Forgách u. 18.-ban.
 Minden érdeklődő
 nőszemélyt
 szeretettel várunk.

